DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 14. | Katowice, dnia 28 lipca 1934 r. | Rok II.

TREŚĆ:

PROPAGANDA URZĄDZEŃ I USŁUG POCZTY, TELEGRAFU I TELEFONU TO TWÓJ PIERWSZORZĘDNY OBOWIĄZEK.

POCZTA.

122.

Czasopisma nie posiadające debitu pocztowego.

Czasopisma, którym odebrano debit pocztowy należy uważać za niedoręczalne i odsyłać do urzędu niedoręczalnych przesyłek.

Zarząd Pocztowy w Czechosłowacji doniósł, iż nadchodzące do Polski egzemplarze czasopisma „lidove Noviny" nie posiadającego debitu pocztowego w Polsce, (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 8 z 1934 r.) zwracane są przez urzędy pocztowe do miejsca nadania t. j. do Brna.

Na podstawie postanowień § 44 pkt. 1 i § 327 pkt. 4 ordynacji pocztowej przesyłki pocztowe, zawierające egzemplarze nie posiadających debitu pocztowego czasopism, winny być uważane jako niedoręczalne i odsyłane do urzędu niedoręczalnych przesyłek.

W związku z powyższem przypomina się okólnik Dyrekcji Nr. 10 poz. 67 z 1931 r. i poleca się ściśle przestrzegać przytoczone zarządzenia.

Nr. PP. 32 z dnia 16 lipca 1934 r.

123.

Przesyłki zbiorowe nadawane przez Ubezpieczalnie Społeczne.

Ubezpieczalnie społeczne nadają przesyłki zbiorowe, na takie przesyłki zwracać uwagę, wykorzystać uprawnienia z § 45 ordynacji pocztowej i § 6 ust. 1 i 2 tom II. P. 5.

Według reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 14. VII. 1934 r. No. PW. 105/18/34 zawiadamia się, iż doszło do wiadomości Ministerstwa Poczt i Telegrafów, iż niektóre Ubezpieczalnie Społeczne wysyłają pod adresem swoich ekspozytur względnie Ubezpieczalń Społecznych w innych miejscowościach listy i kartki pocztowe adresowane do różnych osób, jako przesyłki zbiorowe względnie paczki.

Tego rodzaju przesyłanie korespondencji narusza postanowienia art. 5 pkt. 1 ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie z dnia 3 czerwca 1924 r. w brzmieniu jednolitego tekstu z dnia 4 sierpnia 1933 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 20 z 1933 r.).

Poleca się zatem zwracać baczną uwagę na tego rodzaju przesyłki, wykorzystywać uprawnienia, wynikające z § 45 ordynacji pocztowej i § 6 ust. 1 i 2 tomu II. P. 5 i o każdym zauważonym wypadku donosić w drodze służbowej Ministerstwu Poczt i Telegrafów.

No. P. P. 42 z dnia 21 lipca 1934 r.

124.

Przekazy pocztowe nakładu Polskich Kolei Państwowych.

Stacje kolejowe uzyskały zezwolenie na nadawanie przekazów pocztowych na drukach nakładu Polskich Kolei Państwowych serji H. Nr. 14 e.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 9. VII. b. r. nr. PW 110/34 uwiadamia się urzędy iż z dniem 1 lipca 1934 r. na Polskich Kolejach Państwowych oraz na kolejach pozostających w zarządzie P. K. P. wprowadzono odprawę przesyłek ekspresowych za przewozowemi listami ekspresowemi drukowanemi na kartonie na wzór przekazu pocztowego.

List ekspresowy składa się z trzech części:

1) listu ekspresowego, 2) przekazu pocztowego, 3) odcinka dla odbiorcy.

Przekaz pocztowy, stanowiący część składową listu ekspresowego służy do przekazania nadawcy przesyłki przez kolejową stację przeznaczenia zaliczenia pobranego od odbiorcy przesyłki.

Wymienione przekazy pocztowe na drukach nakładu Polskich Kolei Państwowych serji H Nr. 14 e Ministerstwo Poczt i Telegrafów dopuszcza do użycia wyłącznie przez stacje kolejowe.

Zauważa się, iż blankiety przekazów kolejowego nakładu różnią się od przekazów pocztowych nakładu pocztowego tak pod względem koloru jak i gatunku kartonu.

Sporządzony obecnie nakład będzie używany przez kolej aż do wyczerpania zapasu.

Podając powyższe do wiadomości zarządza się aby urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne nie kwestjonowały wymienionych blankietów przekazów pocztowych, nadawanych przez stacje kolejowe.

Nr. PK 200 z dnia 15 lipca 1934 r.

125.

Opłaty na rzecz Wojewódzkiego Funduszu Drogowego.

Urząd Wojewódzki Śląski zawiadomił Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów, że urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne w dalszym ciągu nie stosują się do przepisów w sprawie opłat na rzecz Wojewódzkiego Funduszu Drogowego — pomimo zarządzenia ogłoszonego w Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów nr. 8. 1934 poz. 63.

Dyrekcja wzywa przeto urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne do szczegółowego zaznajomienia się z odnośnemi przepisami.

Po przyjmowaniu opłat należy zwracać specjalną uwagę, czy opłata ma być uiszczana miesięcznie czy kwartalnie oraz ściśle przestrzegać wyszczególnionych kwot w przedkładanych dowodach rejestracyjnych.

Ponadto urzędy mają bezwzględnie domagać się od płatników wyszczególnienia na odwrotnej stronie blankietu wpłaty P. K. O. numeru rejestracyjnego pojazdu mechanicznego, za który opłata jest uiszczana.

Nr. PK. 67 z dnia 16 lipca 1934 r.

PAMIĘTAJ O OBOWIĄZKU DALSZEGO INTENSYWNEGO PROPAGOWANIA ZLECEŃ INKASOWYCH.

TELEGRAF I TELEFON.

126.

Uprzedzanie abonentów o upływie 3-minutowych okresów rozmów międzymiastowych.

O upływie 3-minutowych okresów uprzedzać należy rozmawiających w rozmównicach publicznych, natomiast stałych abonentów tylko na żądanie.

Zgodnie z reskryptem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 30 czerwca b. r. Nr. TE 2002 powiadamia się, że **z dniem 1 sierpnia b. r.** wchodzi w życie jednolite postępowanie w sprawie uprzedzania rozmawiających klientów o upływie 3-minutowych okresów rozmów międzymiastowych.

W związku z powyższem poleca się począwszy od dnia 1 sierpnia b. r.:

1) do klientów, przeprowadzających rozmowy międzymiastowe z rozmównic publicznych ściśle stosować postanowienia § 25 lit. f. przepisów o pobieraniu i zarachowaniu taryfowych należności telefonicznych (V Tf 4) i zawiadamiać ich o upływie okresu na jaki rozmowa została zamówiona.

2) **nie uprzedzać** natomiast o upływie jednostek trzyminutowych rozmawiających abonentów. Zaznacza się przytem, że każdy abonent przy zamawianiu rozmowy ma prawo zgóry zapowiedzieć jak długo chce rozmawiać, a wówczas o upływie oznaczonego przez zamawiającego czasu trwania rozmowy rozmawiający **muszą** być uprzedzeni. Oznaczony wyraźnie przez zamawiającego czas trwania rozmowy należy zanotować na kartce zgłoszeniowej, a telefonistka uskuteczniająca połączenie **musi** rozmawiających o upływie oznaczonego czasu zawiadomić.

Wszystkie sprzeczne z niniejszem zarządzenia tracą z dniem 1. VIII. b. r. moc obowiązującą.

Nr. TE 209 z dnia 13 lipca 1934 r.

127.

Przeprowadzanie rozmów międzymiastowych służbowych.

Zabrania się przeprowadzać rozmowy międzymiastowe między godzinami 10 a 13-tą

Przy kontroli nadsyłanych tu wykazów rozmów międzymiastowych służbowych, Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów stwierdziła, że Urzędy (Agencje) nie przestrzegają tut. zarządzenia z dnia 31. I. 1931 r. No. III/2/10151 (okólnik No. 3 poz. 27 z 1931 r.) oraz z dnia 13 października 1933 r. Nr. TE 209 (Dziennik Zarządzeń Dyrekcji Nr. 15 poz. 110 z 1933) i nadal przeprowadzają znaczną ilość służbowych rozmów międzymiastowych w sprawach, które mogą być załatwione w drodze pocztowej oraz, że rozmowy służbowe są nadal przeprowadzane w godzinach najsilniejszego ruchu, t. j. między godz. 10 a 13-tą.

W związku z powyższem przypomina się Urzędom (Agencjom) cytowane zarządzenia, które muszą być bezwarunkowo przestrzegane.

Ponadto zabrania się Urzędom (Agencjom) kategorycznie przeprowadzać rozmowy międzymiastowe służbowe w godzinach najsilniejszego ruchu, t. zn. w czasie od 10—13 godziny. Wyjątek mogą stanowić jedynie rozmowy w wypadkach nagłych, np. włamanie, kradzież, pożar, katastrofa żywiołowa i t. p. oraz wydanie telegramu telefonem w wypadku braku połączenia telegraficznego, względnie uszkodzenia przewodu.

Wszystkie sprawy powinne być zasadniczo załatwiane w drodze pisemnej, ewentualnie w wypadkach pilnych niecierpiących zwłoki w drodze telegraficznej, natomiast w drodze telefonicznej mogą być załatwiane wyłącznie sprawy wymagające niezwłocznego porozumienia się.

Równocześnie żaznacza się, że Dyrekcja będzie przeprowadzała ścisłą kontrolę rozmów służbowych, a winnych nieprzestrzegania niniejszego zarządzenia pp. Naczelników (Kierowników) pociągnie do odpowiedzialności.

Niezależnie od powyższego, przedstawią tu urzędy (agencje) notatnik przeprowadzonych rozmów międzymiastowych za miesiąc maj b. r. przewidziany tut. okólnikiem No. 3 ex 1931 r. poz. 27 w terminie 3 dni, licząc od daty otrzymania niniejszego zarządzenia.

Powyższe nie dotyczy służbowych rozmów personelu technicznego związanych z usuwaniem uszkodzeń przewodów.

No. TE 209 z dnia 17 lipca 1934 r.

128.

Sporządzanie sumarycznych zestawień opłat za rozmowy międzymiastowe oraz opłat abonamentowych.

Przy kontroli sumarycznych zestawień opłat za rozmowy międzymiastowe stwierdzono, że Urzędy a zwłaszcza agencje popełniają liczne błędy, mylnie ustalają nazwę miesiąca sprawozdawczego, sumaryczne zestawienia dołączają do niewłaściwego rachunku miesięcznego, wreszcie niewłaściwie wypełniają poszczególne rubryki sumarycznego zestawienia i t. p.

W związku z powyższem wyjaśnia się, że miesiącem sprawozdawczym dla rozmów międzymiastowych przeprowadzonych przez abonentów np. w lipcu jest sierpień. Zatem sumaryczny wykaz kredytowanych należności za rozmowy międzymiastowe (druk Nr. 1115) przeprowadzone w lipcu należy wypełniać w ciągu całego lipca, a sumaryczne zestawienie (na odwrocie sumarycznego wykazu) należy wypełnić dopiero po zakończeniu rachunków za sierpień i dołączyć do ogólnego rachunku miesięcznego za sierpień, a nigdy za lipiec, gdyż jest rzeczą zrozumiałą, że z końcem lipca żaden Urząd nie może wiedzieć czy wszyscy abonenci wyrównają należności, a bez tego wypełnienie sumarycznego zestawienia jest niemożliwe.

Równocześnie podaje się ponownie Urzędom (Agencjom) wskazówki co do wypełniania poszczególnych rubryk sumarycznego zestawienia podane już tut. zarządzeniem z dnia 24. III. 1932 r. No. TE. 513 z poleceniem szczegółowego zapoznania się z niemi i ścisłego przestrzegania. **Urzędy kontrolne zechcą zwracać baczną uwagę** czy sumaryczne zestawienia są dołączane do właściwych rachunków oraz czy są należycie wypełniane.

Wskazówki, któremi należy się bezwzględnie kierować przy sporządzaniu sumarycznego zestawienia:

W kolumnie „obciążenie“ w pozycji 1 należy wyszczególniać ogólną sumę opłat niewyrównanych przez abonentów do końca poprzedniego miesiąca sprawozdawczego, a które to należności były wyszczególnione w sumarycznym zestawieniu z ubiegłego miesiąca, w kolumnie pokrycie poz. 3a i b oraz w wykazie rachunków zalegających w urzędzie (druk Nr. 1123). W pozycji 2 kolumny obciążenie należy wykazywać ogólną kwotę opłat, które winne być wpłacone w ciągu miesiąca sprawozdawczego. Suma ta musi być bezwarunkowo zgodna z końcową sumą wykazu opłat abonamentowych względnie sumarycznego wykazu należności za rozmowy międzymiastowe.

W kolumnie „pokrycie“ w pozycji 1a należy wyszczególniać ogólną sumę opłat pobranych w gotówce i zarachowanych na przychód w ogólnym rachunku miesięcznym, natomiast pozycję 1b wypełniają tylko te urzędy, które mają własne konta P. K. O. i zarachowały należności wpłacone na ich konta po myśli § 53 przepisów V. Tf. 4.

Z należności regulowanych przez władze i urzędy państwowe drogą przelewu na tut. konto P. K. O. należy się odciążać w kolumnie pokrycie pozycja 2, przyczem kwota wyszczególniona w sumarycznem zestawieniu musi pokrywać się z sumą wykazu rachunków indywidualnych odesłanych do Dyrekcji (druk Nr. 1123). Zwraca się przytem Urzędom uwagę, że do rachunków przelewowych przesyłanych Dyrekcji należy każdorazowo dołączać wykaz (druk 1123) chociażby urząd przesyłał tylko jeden rachunek.

Na należności anulowane oraz tymczasowo odpisane z wykazu zaległości po myśli § 64 przepisów V. Tf. 4 oraz tut. okólnika Nr. 33 poz. 219 z 1930 r. należy w sumarycznem zestawieniu w kolumnie pokrycie otworzyć dodatkowo 2 pozycje, a mianowicie 2a „anulowane“ i 2b „tymczasowo odpisane“. Przy tych ostatnich 2 pozycjach należy zapodawać numery telef., których należności zostały anulowane wzgl. tymczasowo odpisane. Zwraca się Urzędom uwagę, że sumę należności tymczasowo odpisanych należy wyszczególniać w sumarycznem zestawieniu tylko raz t. zn. w tym miesiącu w którym zarządzono tymczasowe odpisanie z wykazu zaległości.

W pozycji 3 kolumny pokrycie należy wyszczególnić sumy zalegających należności i to w pozycji 3a zaległości z miesiąca sprawozdawczego, a w pozycji 3b zaległości z ubiegłych miesięcy. Do pozycji 3 należy sporządzać wykaz zaległości na druku Nr. 1123 z wypełnianiem wszystkich rubryk bez względu na to, czy z zapłatą zalega więcej abonentów, czy należności nie wyrównał tylko jeden abonent.

Końcowe sumy kolumn obciążenie i pokrycie muszą być zgodne. Powyższe wskazówki odnoszą się również do sporządzania sumarycznego zestawienia należności za kredytowane rozmowy międzymiastowe (Druk Nr. 1115).

No. TE. 512 z dnia 18 lipca 1934 r.

129.

Stosowanie ulg przy obliczaniu opłat wstępnych przy instalowaniu głównych połączeń telefonicznych.

W I strefie bezpłatnie	—	jeżeli przewód zapasowy dochodzi do budynku abonenta, jeżeli do budynku abonenta trzeba dobudować odcinek długości do 100 m. jeżeli odległość od centrali do budynku abonenta nie przekracza 100 m.
W II strefie bezpłatnie	—	jeżeli przewód zapasowy dochodzi do budynku abonenta.

W Dzienniku Taryf Nr. 1 z dnia 15 stycznia 1934 r. ukazało się rozporządzenie Ministra Poczt i Telegratów z dnia 12. I. 1934 r. o zmianie taryfy telefonicznej, które między innemi zawiera obniżenie stawki opłat wstępnych za założenie telefonów strefie I i II ujętych w § 1 pkt. a i b.

Niezależnie od tej obniżki Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem z dnia 16 stycznia b. r. Nr. TE 2010 upoważniło Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów do szerokiego stosowania ulg przy wymierzaniu opłat wstępnych według § 1 pkt. a i b.

W związku z tem ustala się:

a) **w strefie I:**

Jeżeli dla nowoprzystępującego abonenta może być użyty obwód zapasowy od centrali telefonicznej, aż do budynku, w którym ma być zainstalowany aparat, lub zachodzi potrzeba dowieszenia odcinka do 100 m, aby wprowadzić obwód do budynku względnie odległość od centrali do abonenta nie przekracza 100 m, nie pobiera się opłat wstępnych w I i II strefie według § 1a i b, lecz tylko opłatę instalacyjną za aparat końcowy według § 2a, t. j. 10 zł. za aparat ścienny lub biurkowy. Odległość od centrali do abonenta oraz długość budowanego odcinka linji lub obwodu należy mierzyć wzdłuż przebiegu linji teletechnicznej od słupa stacyjnego do ostatniego słupa lub stojaka z którego schodzi obwód do abonenta.

W wypadku, gdy w I strefie potrzeba dowiesić dłuższy odcinek jak 100 m, wtedy płaci abonent taką część stawki § 1a, jaka wypada ze stosunku długości odcinka dobudowanego do całej rzeczywistej długości obwodu od abonenta do centrali.

N. p. w sieciach grupy I i II opłaty wstępne wynoszą 45 zł.

Długość obwodu zapasowego w I strefie wynosi 400 m.

Długość brakującego odcinka wynosi 200 m.

Cała długość obwodu od abonenta do centrali 400 + 200 = 600 m.

Stosunek proporcjonalny opłat wstępnych wyniesie $\frac{600}{200} : \frac{45}{x}$

Za brakujący odcinek wypada z tego opłata wstępna $x = \frac{200 \times 45}{600} = 15$ zł.

Przy tych samych długościach w sieciach grupy III i IV opłata wstępna wyniesie $x = \frac{200 \times 55}{600} = 18.30$ zł.

Z powyższego wynika, że w każdym wypadku gdy zachodzi potrzeba dobudowania w pierwszej strefie brakującego odcinka linji (linji słupowej i obwodu) dłuższego jak 100 m, opłatę wstępną oblicza się w następujący sposób:

Stawka § 1a pomnożona przez długość brakującego odcinka, a ten wynik podzielony przez długość odcinka całego (t. j. sumę zapasowego i nowego) daje wysokość przypadającej opłaty wstępnej.

b) **w strefie II:**

Nie pobiera się stawek paragrafu 1 pkt. b za istniejący w zapasie odcinek obwodu w II strefie nowego abonenta, a tylko koszta własne remontu tego odcinka, o ile remont jest potrzebny dla doprowadzenia go do stanu używalności. Za brakujący odcinek w strefie I. oblicza się opłatę według § 1 pkt. b, t. j. po 10 zł. za każde brakujące 100 m. — i ewentualnie koszta za brakujące słupy.

Za dostarczone z zapasów pocztowych słupy do budowy odcinka nowej linji w II strefie, abonent płaci tylko cenę słupa surowego, a nie cenę słupa impregnowanego.

Cena słupów surowych loco składy słupów wynosi:

za słup	7 m	6 zł.
„ „	8.5 m	9 „
„ „	10 m	11 „

Pełne stawki opłat wstępnych według § 1a i b pobiera się, gdy cały obwód dla przystępującego abonenta, trzeba po raz pierwszy zawiesić. Za nowe słupy potrzebne dla budowy odcinka linji głównego połączenia w strefie I

abonent nie płaci, płaci jednak za nie, gdy żąda założenia lub przeniesienia dodatkowej stacji w I strefie oraz przy założeniu lub przeniesieniu tak głównej, jak dodatkowej stacji w II-giej strefie. W tym wypadku liczy się wyżej podaną cenę za słupy surowe i koszta rozwózki ich ze składu na linje.

Jeżeli abonent zamierza dostarczyć słupy własne, winny one odpowiadać ustalonym normom na słupy teletechniczne z wyjatkiem impregnacji. Pozatem wskazanem jest, aby abonent dostarczył słupy o 2 m. dłuższe, a to w tym celu, aby słupy te można było po kilku latach opuszczać i w ten sposób przedłużać ich okres używalności. Obecnie więc odpada obowiązek składania przez abonenta zobowiązania na dostawę słupów przez 15 lat dla konserwacji odcinka linji wybudowanego z jego słupów.

Wrazie gdyby wypadło budować linję abonenta w II strefie w trudnych warunkach terenowych (uwaga do § 1 pkt. b) i pobierana opłata 10 zł. za każde 100 m linji byłaby niewspółmierna do kosztów własnych, należy pobierać od abonenta opłaty obliczone według kosztów własnych, z tem zastrzeżeniem, że za zużyte do budowy linji materjały liczy się abonentowi 60% wartości, za słupy cenę surowych słupów i rzeczywiste wydatki gotówkowe, (robocizna, diety, przewóz i t. p.).

Kompetencje urzędów i agencyj pocztowo-telegraficznych w zakresie stosowania powyższych ulg oraz sposób postępowania z wnioskami o zakładanie telefonów ustala zarządzenie Nr. TB. 360 z dnia 18 b. m. (Dz. Zarządzeń Nr. 12), którego należy ściśle przestrzegać.

W wypadkach wątpliwych wyjaśnień udzielą urzędy telefoniczne-telegraficzne.

Ponieważ większa część central urzędów pocztowo-telegraficznych i agencyj posiada cały szereg przewodów abonentowych w zapasie i wolne numery na łącznicach, które stanowią martwy kapitał, nie dający żadnego oprocentowania, Dyrekcja przywiązuje dużą wagę do jak największego wykorzystania ich i liczy na to, że Urzędy wykażą nastawienie handlowe i dołożą wszelkich starań w kierunku pozyskania jak największej ilości nowych abonentów.

Na powyższe ulgi zwraca się specjalnie uwagę urzędom i agencjom na terenie Górnośląskiej Automatycznej Sieci Okręgowej w związku z zakończeniem na tej sieci bezpłatnego przyłączenia.

Wszystkie zarządzenia sprzeczne z powyższem wyjaśnieniem tracą moc obowiązującą.

No. TE. 5011 z dnia 21 lipca 1934 r.

ADMINISTRACJA.

130.

Zmiany w zarządzeniach dotyczących Ubezpieczeń Społecznych.

W Dz. Zarządzeń Nr. 2 z 34 r. poz. 9 Rozdział VI, w ust. ostatnim po słowie „dziennym" należy skreślić dalszą część zdania, aż do cyfry „2 zł.".

W Dz. Zarz. Nr. 12 z 34 r. poz. 108, ust. 2 z lewej strony u dołu po cyfrze „48 zł." należy dopisać dalsze słowa: „chociażby z tymi agentami zawarto dodatkowe umowy po dniu 1. II. 1934 r.".

W ust. 3, w wierszu pierwszym od góry po słowach „Za agentów" należy dopisać „przyjętych po raz pierwszy do służby p. t.". Po słowie „umowy" skreślić w wierszu 2 od góry słowa „od dnia" a wpisać w ich miejsce słowa „po dniu".

Nr. A. P. 540 z dnia 27 lipca 1934 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFOW
(Oddział Organizacyjny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, I. p. pokój Nr. 6.

PRENUMERATA NA ROK 1934 WYNOSI:

roczna 4 zł. 80 gr.	półroczna 2 zł. 40 gr.	kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300.516

„Drukarnia Śląska" Mysłowice, ul. Pozadomowa 2, (róg Bytomskiej 10), Telefon 220-14. Cena 20 gr.